

756

Besluit van 18 december 1981, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 15 juli 1981, no. RRW 39294, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

De Raad van de Waterstaat gehoord;

Gelet op de artikelen 17, eerste lid, 18, eerste lid, 19, eerste en vijfde lid, 20, tweede lid, en 22, eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

De Raad van State gehoord (advies van 23 september 1981, no. 810916/17);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 16 december 1981, no. RRW 70108, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, vastgesteld bij Ons besluit van 5 november 1970 (Stb. 536) en laatstelijk gewijzigd bij dat van 29 december 1980 (Stb. 714), wordt gewijzigd als volgt:

- A. In artikel 14, vierde lid, letter a, vervalt de zinsnede:
«nadat deze is verminderd met 5000 inwonerequivalenten,»
- B. In artikel 14, vijfde lid, wordt het woord «hogere» vervangen door «lagere».
- C. In artikel 19, eerste lid, letter a, wordt de zinsnede:
«als ware die heffing een rijksbelasting» vervangen door «als ware die heffing een directe rijksbelasting».

ARTIKEL II

Bijlage II van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, zoals deze bijlage laatstelijk werd vastgesteld bij Ons besluit van 28 december 1978 (Stb. 681), wordt vervangen door een nieuwe bijlage II, die als bijlage bij dit besluit is gevoegd.

ARTIKEL III

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 januari 1982 nr. 7.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1982.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende bijlage en nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Het Oude Loo, 18 december 1981

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. J. Zeevalking

Uitgegeven de *negenentwintigste* december 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

**Bijlage II bij het Uitvoeringsbesluit verontreiniging
rijkswateren**

TABEL AFVALWATERCOËFFICIËNTEN

NB. De in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënten zijn, rekening houdend met de voor de betreffende bedrijven gebruikelijke saneringsmaatregelen, vastgesteld op grond van berekening van het gemiddeld aantal inwonerequivalenten per etmaal – per in kolom 3 vermelde gewichts- of andere eenheid – over 365 dagen. Vaststelling van de vervuilingswaarde ten aanzien van een bedrijf waarin sprake is van 250, of van een ander aantal, productie- of werkdagen geschiedt met toepassing van een correctie op de wijze als omschreven in artikel 15a, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren.

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
1.	Revisie- en onderhoudswerkplaatsen, zoals garages, spuitrijen en werkplaatsen voor trams, treinen en scheepsmotoren	100 mandagen ¹	1,4
2.	Aardappelmeelfabrieken	1000 kg aardappelen	0,89
3.	Aardappelverwerking, waarbij het afvalwater – alvorens te worden geloosd – door een goed functionerende bezinkinrichting wordt geleid: A. Voorgebakken patates frites: a. schrappen a.' natschillen met stoom of loog a." droogschillen met stoom of loog b. indien ook wordt geblancheerd – extra – Coëfficiënt a wordt vermenigvuldigd met 1,5 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd ² en met 4 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd. Coëfficiënten a' en a" worden vermenigvuldigd met 2 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd ² en met 2,5 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd. Op de coëfficiënt b wordt geen verhoging toegepast indien het afvalwater wordt gezeefd ² of onbehandeld wordt geloosd. B. Overige aardappelverwerkingen: a. verwerking tot chips b. uitsluitend schrappen Coëfficiënt b wordt vermenigvuldigd met 2,5 indien het afvalwater alleen wordt gezeefd ² en met 6,5 indien het afvalwater onbehandeld wordt geloosd.	1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen	0,27 0,27 0,14 0,068
4.	Bierbrouwerijen a. zonder terughouden van hop en bostel b. met terughouden van hop en bostel	1000 kg aardappelen 1000 kg aardappelen	0,41 0,14
5.	Bierbrouwerijen	1000 kg bier	0,82
6.	Chemische industrieën ³	1000 kg bier	0,21
7.	Destructiebedrijven	100 mandagen ¹	5,6
8.	Dorsserijen van peulvruchten	1000 kg bruto gewicht te vernietigen materiaal	0,68
9.		1000 kg uitgangsprодукт	0,021

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
8.	Fruitconservenfabrieken (incl. jamfabrieken)	1000 kg peren en aardbeien	0,48
		1000 kg appels	
		— indien geschild wordt en condens en passeerafval wordt geloosd	0,48
		— indien wordt geschild en condens en passeerafval niet wordt geloosd	0,27
		— indien niet geschild wordt en condens en passeerafval niet wordt geloosd	0,10
		1000 kg kersen, bramen, bessen en overige zachte vruchten	0,34
9.	Gasfabrieken	1000 kg uitgangsprodukt	0,68
10.	Groenteconservenbedrijven, waarbij het afvalwater — alvorens te worden geloosd — door een goed functionerende bezinkinrichting wordt geleid		
	A. Bladgewassen:		
	a. andijvie	1000 kg	0,34
	b. boerenkool	1000 kg	0,34
	c. prei	1000 kg	0,27
	d. spinazie	1000 kg	0,34
	e. selderij	1000 kg	0,27
	B. Bolgewassen:		
	a. uien	1000 kg	0,41
	b. zilveruien:		
	b.' uitsluitend wassen	1000 kg gewassen uien	0,10
	b."uitsluitend schillen	1000 kg geschilde of 1100 kg gewassen uien	0,27
	b.""verwerking van geschild produkt tot zoetzuur of zuur	1000 kg geschilde of 1100 kg gewassen uien	0,34
	c. overige bolgewassen	1000 kg	0,41
	Coëfficiënt b'' wordt vermenigvuldigd met 0,5 indien het afvalwater wordt gezeefd. ² Coëfficiënten voor alle bolgewassen worden verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		
	C. Koolgewassen:		
	a. verse zuurkool	1000 kg zuurkool	0,34
	a.' zuurkool in maaltijdverpakking, mits en voor zover volle pekels als opgiets wordt gebruikt	1000 kg zuurkool	0,10
	b. overige koolsoorten	1000 kg	0,34
	Coëfficiënt b wordt verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		
	D. Peulvruchten:		
	a. doperwten	1000 kg	0,48
	b. droge peulvruchten	1000 kg	0,68
	c. snijbonen	1000 kg	0,27
	d. sperciebonen	1000 kg	0,14
	e. tuinbonen	1000 kg	0,27
	f. overige peulvruchten	1000 kg	0,21
	Coëfficiënt voor alle peulvruchten wordt verhoogd met 0,34 indien het produkt wordt gepekeld.		
	E. Vruchtgewassen:		
	a. augurken	1000 kg	0,21
	b. komkommers	1000 kg	0,41
	Coëfficiënt a wordt verhoogd met 0,34 indien wordt gepekeld.		

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
	F. Wortel- en knolgewassen:		
	a. knolselderij	1000 kg	0,27
	b. overige knollen	1000 kg	1,10
	c. koolraap	1000 kg	0,34
	d. rode bieten	1000 kg	0,96
	e. wortelen	1000 kg	0,68
	e' wortelen (indien drooggeschild)	1000 kg	0,55
	G. Diversen:		
	a. asperges	1000 kg	0,14
	b. champignons en overige zwammen	1000 kg	0,41
	c. soepgroente	1000 kg	0,45
	Coëfficiënt b wordt verlaagd met 0,14 indien het afvalwater wordt gezeefd. ²		
11.	Groentewasserijen		
	a. blad- en koolgewassen	1000 kg	0,14
	b. zilveruien	1000 kg gewassen uien	0,10
	c. wortelen (waspeen)	1000 kg	0,062
	d. knol- en wortelgewassen (exclusief waspeen)	1000 kg	0,55
12.	A. Gist- en spiritusfabrieken B. Destilleerderijen-bottelarijen	1000 kg melasse 1 m ³ gebruikt water	5,75 0,027
	Te verhogen met:		
	a. bij produktie van advocaat uitgaande van schaaleieren	1000 kg schaalei	0,21
	b. bij lozing van gistresidu van de bereiding van vruchtenwijn	1000 liter vruchtenwijn	0,14
	c. bij het persen van fruit zijn de coëfficiënten voor fruitconservenfabrieken (nr. 8) van toepassing.		
13.	Lak- en verffabrieken:		
	a. niet in water oplosbare verven	1 m ³ gebruikt water	0,027
	b. in water oplosbare verven ³	100 mandagen ¹	5,6
	c. reinigen retouremballage	1 m ³ gebruikt water	0,27
14.	Leerlooierijen	zie onderaan deze bijlage	
15.	Limonadefabrieken	1000 liter gefabriceerd produkt	0,055
16.	Lijmfabrieken	1000 kg beenderlijm	2,26
17.	Margarine-, vet- en spijsoei-fabrieken.	1000 kg ruwe oliën en vetten	0,41
	Indien uitsluitend olie wordt gewonnen door persen en/of wringen uit zaden	1000 kg gefabriceerd produkt	0,034
18.	Metaalindustrie, galvanische bedrijven, grafische bedrijven, metallurgische bedrijven:	100 mandagen ¹	0,14
	a. te verhogen met	1000 kg geloosd Fe ⁺⁺	2,05
	b. te verhogen, volgens berekeningsvoorschriften, met de vervuilingswaarde voor andere metalen		
	c. te verhogen, volgens berekeningsvoorschriften, met de vervuilingswaarde van bij het produktieproces vrijkomende zuurstofbindende stoffen, zoals cyanide, gluconaat, e.d.		
19.	Mouterijen	1000 kg gerst	0,10
20.	Papierindustrie	1000 kg papier uit hout-slijpsel of celstof 1000 kg papier uit ander materiaal	0,96 4,79
21.	Parfum- en cosmeticafabrieken	100 mandagen ¹	2,8
22.	Pelsbereidingsbedrijven	als leerlooierijen (zie onder 14)	

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
23.	Pindabranderijen	1000 kg uitgangsprodukt	0,46
24.	Pluimveeslachterijen:		
	Groep I, bedrijven — zonder pouletkokerij — met een watergebruik van minder dan 10 m ³ per 1000 kg geslacht gewicht (met goede voorzieningen voor het opvangen van bloed); zonder natte bewerkingen en/of nat transport van veren en slachtafval	1000 kg geslacht gewicht	0,14
	Groep II, bedrijven met natte verwerking en/of nat transport van veren	1000 kg geslacht gewicht	0,27
	Groep III, bedrijven met pouletkokerij; bedrijven met nat transport van veren en slachtafval; bedrijven niet behorende tot groep I en groep II	1000 kg geslacht gewicht	0,48
25.	Poets- en smeermiddelenfabrieken	100 mandagen ¹	2,8
26.	A. Slachterijen (excl. vleeswarenverwerking)		
	1. varkens, mestkalveren, nuchtere kalveren.	1000 kg geslacht gewicht	0,14
	Deze coëfficiënt wordt verhoogd:		
	a. bij lozing van bloed met		0,27
	b. bij verwerking van magen en darmen met		0,10
	c. bij lozing van maag en darminhouden en slijm met		0,10
	2. Runderen, schapen, geiten, grasskalveren, paarden.	1000 kg geslacht gewicht	0,24
	Deze coëfficiënt wordt verhoogd:		
	a. bij lozing van bloed met		0,45
	b. bij verwerking van magen en darmen met		0,17
	c. bij lozing van pensinhouden met		0,55
	d. bij lozing van maag- en darminhouden en slijm met		0,14
	B. Vetsmelterijen:		
	a. droog proces	1000 kg uitgangsprodukt	0,068
	b. nat proces	1000 kg uitgangsprodukt	0,82
	c. nat proces (met terughouding van lijmwat)	1000 kg uitgangsprodukt	0,17
27.	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	1000 kg uitgangsprodukt	1,85
28.	Strokkartonfabrieken	1000 kg karton	3,01
29.	Suikerfabrieken.	1000 kg suikerbieten	0,17
	Indien uitsluitend afvalwater van condensatoren wordt geloosd	1000 kg suikerbieten	0,017
30.	A. Textielbedrijven zoals weverijen, spinnerijen, confectiebedrijven, ververijen, blekerijen, textieldrukkerijen, kledingververijen.	100 mandagen ¹	0,14
	Indien procesafvalwater wordt geloosd te verhogen met	1 m ³ gebruikt proceswater	0,015
	B. Wolwasserijen	1000 kg ruwe wol	4,79
31.	Vatenwasserijen	1 m ³ gebruikt water	0,27
32.	Veeteeltbedrijven, maneges, e.d., waarvan gier en/of mest op oppervlaktewater wordt afgevoerd	100 staldagen (onder één periode van één etmaal gedurende welke één stuks vee aanwezig is) voor één rund of paard bij volledige lozing	2,8

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
		voor één rund of paard bij lozing van gier	0,84
		voor één kalf, geit of schaap	0,28
		voor één varken bij volledige lozing	0,56
		voor één varken bij lozing van gier	0,28
		voor één stuks pluimvee	0,028
		voor één pelsdier	0,028
33	Visverwerkende bedrijven:		
	A. Visfileerbedrijven		
	a. haring	1000 kg verse vis	1,0
	b. plat- en rondvis	1000 kg verse vis	0,3
	B. Marineerbedrijven		
	a. haring fileren + marineren	1000 kg verse vis	1,3
	b. haring marineren	1000 kg gefileerde vis	0,6
	C. Verwerking van paling		
	a. ontslijmen + strippen	1000 kg verse paling	0,3
	b. roken (uitgaande van ontslijmde + gestripte paling)	1000 kg gestripte paling	0,1
	c. roken (uitgaande van verse paling). De coëfficiënten a en c worden verhoogd met 0,35 indien bij het ontslijmen soda wordt gebruikt.	1000 kg verse paling	0,35
	D. Visconservenindustrie	1000 kg verse vis	1,16
34.	Vismeelfabrieken	1000 kg vis	2,05
35.	A. Vleeswarenbedrijven:		
	a. hammen en schouders	1000 kg gefabriceerd produkt	0,068
	b. voorverpakt vlees	1000 kg gefabriceerd produkt	0,027
	c. overige vleeswaren	1000 kg gefabriceerd produkt	0,34
	B. Snackbedrijven (produktie van bijv. fricandel, hamburger, kroket, loempia, bami, soepen, sauzen, salades, kant en klaar maaltijden)	1000 kg gefabriceerd produkt, inclusief toevoegingen zoals sauzen, oppiet etc.	0,34
36.	Wasserijen		
	a. natwasserijen	1000 kg witgoed, uitsluitend van ziekenhuizen en hotels; lakenpakketten en oprolhanddoeken	0,21
		1000 kg witgoed, voorzover niet vallend onder een andere coëfficiënt	0,34
		1000 kg bontgoed, bedrijfskleding en hand- en keukendoeken uit verhuur	0,48
		1000 kg stijfgoed	0,75
	a' poetsdoekenwasserijen ³	1000 kg wasgoed	3,42
	b. chemische wasserijen	100 mandagen ¹	0,14
	c. wassalons	1 m ³ gebruikt water	0,011
37.	Zeemleerloerijen	1000 kg vers gewicht	12,33
38.	Zeepfabrieken	1000 kg zeep	0,34
	Indien onderloog wordt geloosd, te verhogen met:		1,92

1	2	3	4
Nr.	Bedrijf	Eenheid, waarop de in kolom 4 vermelde afvalwatercoëfficiënt betrekking heeft	Afvalwatercoëfficiënt
39.	Zuivelindustrie:		
	a. niet gesaneerde bedrijven	1000 kg ontvangen melk	0,062
		1000 kg ontvangen melk in ontvangststation	0,031
		1000 kg boter en boterconcentraat (uit boter)	2,05
		1000 kg boter (continu boterbereiding zonder wassen)	0,68
		1000 kg kaas	2,05
		1000 kg produkten in fles	0,16
		1000 kg melkpoeder (walsenpoeder)	0,82
		1000 kg melkpoeder (verstuivingstoren)	0,68
		1000 kg condens	0,21
		ijsbereiding 1000 kg produkt	0,21
	b. gesaneerde bedrijven	1000 kg melkontvangst	0,031
		1000 kg boter	1,03
		1000 kg kaas	0,82
40.	Zwem- en badinrichtingen	100 mandagen ¹	2,8
41.	Onderwijsinstellingen, kazernes, ziekenhuizen, bejaardencentra, woonwagencentra, internaten, recreatiebedrijven (zoals campings, caravanterreinen etc.), horecabedrijven etc.	1 m ³ gebruikt water	0,027
42.	Chocolade- en suikerwerkindustrie:		
	a. chocoladeprodukten (met uitzondering van droge produkten, zoals repen, korrels etc.)	1000 kg gefabriceerd produkt	0,14
	b. suikerwerkprodukten	1000 kg gefabriceerd produkt	0,14
	c. dropprodukten	1000 kg gefabriceerd produkt	0,27
43.	Eierverwerkende industrie		
	a. breken van eieren (bijv. breken, separeren, centrifugeren)	1000 kg schaalei	0,21
	b. breken en verdere verwerking van eieren (bijv. pasteuriseren, drogen, conserveren)	1000 kg schaalei	0,41
44.	De niet in deze tabel vermelde bedrijven ³	1 m ³ gebruikt water bij afwezigheid van een watermeter 100 mandagen ¹	0,027
			0,14

Coëfficiënten voor leerlooierijen (nr. 14 van de tabel)

Bewerking of soort leder	Gewicht waarop coëfficiënt berekend wordt	Coëfficiënt per 1000 kg verwerkt produkt per jaar
Uitzoeten/ontharen en kalken	+ vers gewicht	2,74
Chroomlooïing	+ vers gewicht	0,48
Plantaardige looïing		
– in vaten	+ vers gewicht	0,48
– in laven	+ vers gewicht	0,99
Af: teruggewonnen haar	– drooggewicht	29,5
Split: Chroomgelooide huiden en vellen in wetblue chroomschaafsel	+ schaaft, of persgewicht	0,48
chroomsnoeisel	–	
Gepikkelde split	+ pikkelgewicht	0,55
plantaardig of chroomgelooïd	of	
Gekalkte/gezouten split	–	
plantaardig of chroomgelooïd	+ gezouten gewicht	0,68
Gelooide vellen in (crust)	of	
Kleindiervellen	–	
	+ drooggewicht	1,10

¹ Onder één mandag wordt verstaan de periode van één etmaal gedurende welke één persoon gedurende de normale arbeidstijd van circa 8 uren aanwezig is. Onder een persoon wordt verstaan elke in het bedrijf werkzame persoon, zoals de eigenaar, de werknemer, de uitzendkracht, etc.

² Onder zeven wordt verstaan het leiden van het afvalwater door een zeefinrichting waarin een zeef aanwezig is met openingen kleiner dan 2 mm, die goed functioneert.

³ Voor deze bedrijven geldt de in artikel 15, eerste lid, onder a, van het Uitvoeringsbesluit voorziene beperking, dat berekening met toepassing van de tabel slechts kan geschieden indien dit niet leidt tot een vervuilingswaarde van meer dan 100 inwonerequivalenten.

Behoort bij Koninklijk besluit van 18 december 1981, Stb. 756.

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. J. Zeevalking

1. Vanaf het in werking treden van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is de aanslag in de verontreinigingsheffing in verhogende zin gecorrigeerd indien sprake was van een onregelmatig lozingspatroon. Deze correctie beruiste op het uitgangspunt, dat voor de omvang van de (kosten van de) bouw van zuiveringstechnische werken niet louter bepalend zijn de gemiddeld te verwerken hoeveelheden afvalstoffen, doch tevens de hoeveelheden afvalstoffen die door deze werken onder alle omstandigheden moeten kunnen worden verwerkt.

De wettelijke basis voor het opleggen van correcties werd in 1976 door de Hoge Raad met betrekking tot door het Rijk opgelegde heffingen echter onvoldoende bevonden. Als reactie daarop is in 1977 de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in die zin gewijzigd, dat uitdrukkelijk de bevoegdheid werd vastgelegd om in verband met een bepaalde wijze van lozen correcties toe te passen (Wet van 23 juni 1977, Stb. 413). Daarbij is tevens bepaald dat de wijze waarop die correcties worden toegepast nadere regeling zal vinden bij algemene maatregel van bestuur. Dit heeft geresulteerd in het besluit van 11 maart 1978, Stb. 121, tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (nader te noemen het Uitvoeringsbesluit). De via vorengenoemd wijzigingsbesluit tot stand gekomen regeling geeft op het punt van toepassing van correcties een veel meer gedetailleerde uitwerking dan in de tot op dat moment in het Uitvoeringsbesluit opgenomen regeling het geval was.

Tijdens de parlementaire behandeling van eerdergenoemde wetswijziging is door de regering herhaaldelijk en met nadruk gesteld, dat niet méér werd beoogd dan consolidatie van de bestaande praktijk. De thans opgedane ervaring leert echter dat de uitwerking van de wetswijziging in het Uitvoeringsbesluit, althans voor wat betreft het bepaalde in artikel 14, vierde en vijfde lid, genoemde consolidatie onvoldoende tot uitdrukking doet komen. Immers, de huidige regeling:

- past bij de berekening van de vervuilingswaarde in geval van een piekafvoer een vermindering toe met een aantal van 5000 inwonerequivalenten alvorens de piekcorrectie te berekenen;
- laat in geval van samenloop van de dagen- en de piekcorrectie de laagste van de twee verkregen vervuilingswaarden prevaleren.

Dit heeft er in de praktijk toe geleid dat pieklozers thans lager in de heffing worden aangeslagen dan in de oude situatie van vóór 1977 het geval was. De als gevolg daarvan ontstane «minder-inkomsten» worden op het collectief van alle vervuilers afgewenteld, hetgeen onwenselijk moet worden geacht. De dagencorrectie (artikel 14, tweede lid) geldt voor een aanzienlijk deel van de heffingsplichtige bedrijven. In veel minder gevallen is er sprake van een pieklozing (artikel 14, vierde lid). Deze zal alsdan in de aanslag in de verontreinigingsheffing tot uitdrukking moeten worden gebracht. Voorkomen dient te worden dat in geval van samenloop van dagen- en piekcorrectie op grond van het bepaalde in artikel 14, vijfde lid, een lagere vervuilingswaarde in aanmerking wordt genomen doordat de dagencorrectie tot een lagere uitkomst leidt dan de piekcorrectie. De hoogste waarde dient derhalve maatgevend te zijn.

Om de oude situatie te herstellen wordt thans voorgesteld om de franchise van 5000 inwonerequivalenten af te schaffen, en om niet de laagste, maar de hoogste vervuilingswaarde te laten prevaleren indien zowel de dagen- als de piekcorrectie van toepassing zal zijn. Door een dergelijke wijziging van het Uitvoeringsbesluit wordt de oude situatie beter benaderd.

Aan de onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit is het nevenvoordeel verbonden dat in grote lijnen wordt aangesloten bij de terzake getroffen regeling in de model-heffingsverordening van de Unie van Waterschappen. Dit komt de uniformiteit van de heffingsberekening ten goede.

De aandacht zij er overigens op gevestigd dat de wetswijziging van 1977 destijds het karakter had van «noodwetgeving», aangezien voorkomen moest worden dat als gevolg van de uitspraak van de Hoge Raad het aantal belastbare inwonerequivalenten ineens drastisch zou afnemen.

Voor een diepgaande discussie over de vraag of in het individuele geval een pieklozing inderdaad steeds tot relatief hoge zuiveringskosten leidt, was toen derhalve geen gelegenheid.

In dit verband wordt dienaangaande voorts het volgende opgemerkt.

Bij de vraag of pieklozingen aanleiding geven tot hogere lasten moet onderscheid gemaakt worden tussen investeringskosten en exploitatiekosten. Voor de heffingen die door de regionale waterkwaliteitsbeheerders geheven worden, zijn laatstgenoemde kosten maatgevend. Voor de rijksheffing zijn daarentegen eerstgenoemde kosten maatgevend, hetgeen veroorzaakt wordt doordat de dimensionering van de capaciteit van zuiveringsinstallaties een rol speelt bij de bepaling van de hoogte van de door het Rijk te verlenen uitkering op basis van de Uitkeringsregeling bestrijding verontreiniging rijkswateren (besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 23 november 1973, nr. AA 77951, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 2 oktober 1981, nr. AWF 55033). De investeringskosten zullen hoger zijn wanneer er sprake is van pieklozingen, zeker bij grote lozingen waarvoor afzonderlijke voorzieningen dienen te worden getroffen. Op rijkswateren komt dit relatief veel voor. Vanuit dit oogpunt is een piekheffing door het Rijk dan ook gerechtvaardigd. Naarmate de sanering van de rijkswateren vordert, zal evenwel het belang van de rijksheffing afnemen. Bijstelling van de piekregeling zal in de toekomst derhalve meer in de rede kunnen komen te liggen.

Bij de behandeling van bovengenoemde wetswijziging is dit punt onder meer naar aanleiding van een amendement-Veder-Smit aan de orde gesteld. Daarop is toegezegd dat een fundamentele herbezinning ten aanzien van de heffingenproblematiek binnen het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren nog plaats zou vinden, al zou deze herbezinning er niet één op korte termijn zijn.

Sindsdien is, onder meer naar aanleiding van het verschijnen van het rapport van de Commissie verontreinigingsheffing (het zgn. rapport-Christiaanse), in toenemende mate aandacht aan dit onderwerp besteed. Ten departemente is thans een nota in voorbereiding waarin het heffingenstelsel van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in zijn geheel in beschouwing wordt genomen. Deze nota zal nog dit jaar aan de Kamer worden aangeboden. Uiteindelijk zou een wijziging van hoofdstuk IV van de wet van deze exercitie het gevolg kunnen zijn, mogelijk óók op het punt van de pieklozingen. Een wellicht slechts tussentijdse wijziging van het Uitvoeringsbesluit wordt desalniettemin thans wenselijk geacht aangezien met een wetswijziging als vorenbedoeld immers nog een aantal jaren gemoeid zal zijn, terwijl bovendien preluderen op de eventuele inhoud daarvan met betrekking tot de pieklozingen thans nog niet mogelijk is.

2. In de huidige redactie van artikel 19, eerste lid, letter a, van het Uitvoeringsbesluit wordt de verontreinigingsheffing rijkswateren aangemerkt als een «rijksbelasting». Met de onderhavige wijziging van genoemd artikel wordt beoogd expliciet vast te leggen dat Hoofdstuk VI van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) op de heffing van de verontreinigingsheffing rijkswateren van toepassing is. In genoemd hoofdstuk zijn bepalingen opgenomen ter bevordering van de richtige heffing op grond waarvan met rechtshandelingen die uitsluitend tot doel hebben, de belastingplicht te ontgaan geen rekening wordt gehouden. De toepasselijkheid van genoemde bepalingen is met name van belang vanwege de preventieve werking die ervan uitgaat.

Aangezien deze bepalingen slechts betrekking hebben op directe belastingen terwijl niet is aangegeven wat daaronder dient te worden verstaan, is in de praktijk onduidelijkheid ontstaan over de vraag of deze bepalingen kunnen worden toegepast ten aanzien van de verontreinigingsheffing rijkswateren. Door vorengenoemde wijziging wordt aan deze onduidelijkheid een einde gemaakt. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat in de door de Unie van Waterschappen vastgestelde model-heffingsverordening de verontreinigingsheffing reeds als een directe belasting wordt aangemerkt.

3. Het besluit voorziet (in Artikel II) tevens in de vaststelling van een nieuwe tabel afvalwatercoëfficiënten. Deze tabel wordt regelmatig aangepast

aan de ervaringen die daarmee bij de uitvoering zijn opgedaan. Thans is uit een onderzoek van de werkgroep van de Coördinatiecommissie Uitvoering Wet verontreiniging oppervlaktewateren (CUWVO) en de Stichting toegepast onderzoek reiniging afvalwater (STORA) gebleken, dat een aantal coëfficiënten van de tabel Afvalwatercoëfficiënten, vastgesteld bij het besluit van 28 december 1978 (Stb. 681) wijziging moet ondergaan. Het betreft wijziging en/of uitbreiding van de coëfficiënten nos. 30, Wolwasserijen, 33, Visconserverindustrie, 36, Wasserijen en 41, Onderwijsinstellingen, kazernes, ziekenhuizen, bejaardencentra, woonwagencentra, internaten etc.

De wijziging en uitbreiding van de wolwasserijen is nodig omdat voor de industrietak van de textielbedrijven momenteel geen aparte coëfficiënten in de tabel Afvalwatercoëfficiënten zijn opgenomen en uit vele meetresultaten is gebleken dat toepassing van coëfficiënt no. 44 (de niet in de tabel vermelde bedrijven) tot te hoge vervuilingwaarden leidt.

Bij de onderhavige wijziging van coëfficiënt no. 30 zij nog het volgende opgemerkt. Er zijn verschillende soorten textielbedrijven met afvalwater van uiteenlopende aard. Sommige textielbedrijven lozen uitsluitend huishoudelijk afvalwater; andere bedrijven lozen naast huishoudelijk afvalwater eveneens in variërende hoeveelheden procesafvalwater, terwijl in vele textielbedrijven (bijv. weverijen, spinnerijen) wisselende hoeveelheden water worden verdampt voor de conditionering van de lucht in fabriekshallen.

In de praktijk blijkt een aparte vaststelling van de hoeveelheden verdampt water en huishoudelijk afvalwater niet mogelijk te zijn omdat op tientallen plaatsen in de bedrijven waterafnamepunten aanwezig zijn. Wel is het in de meeste gevallen mogelijk de gebruikte hoeveelheden proceswater vast te stellen. Daarom is de coëfficiënt voor het huishoudelijk afvalwater gebaseerd op een aantal mandagen, terwijl een aparte coëfficiënt is opgenomen voor het gebruikte proceswater. Onder proceswater wordt verstaan al het water dat voor procesdoeleinden wordt gebruikt (spoelen van waterbehandelingsfilters, verven, wassen, bleken, direct of indirect koelen van procesbaden, ketelvoedingswater etc.) doch exclusief water dat voor huishoudelijk gebruik en ten behoeve van conditionering van ruimten wordt gebruikt.

Door bovengenoemde uitbreiding van de coëfficiënt inzake wolwasserijen kan de coëfficiënt voor kledingververijen in de rubriek wasserijen (no. 36, onder d) vervallen omdat deze bedrijven in technologisch opzicht beter gangschikt kunnen worden onder de categorie textielbedrijven.

Aangezien in de huidige tabel Afvalwatercoëfficiënten slechts één coëfficiënt voor de visconserverindustrie is opgenomen, bestaat er behoefte aan coëfficiënten voor andere visverwerkingsmethoden. Door het onderhavige wijzigingsbesluit wordt in zekere mate aan deze behoefte voldaan. Gezien het grote aantal soorten vis en week- en schaaldieren alsmede de veelzijdige bewerkingsmethode is het momenteel echter alleen mogelijk voor een beperkt aantal visverwerkingsmethoden coëfficiënten vast te stellen.

Ter toelichting zij nog het volgende opgemerkt.

De coëfficiënten genoemd onder A zijn van toepassing op bedrijven waar vis wordt gefileerd en verpakt of diepgevroren.

Onder B is zowel een coëfficiënt opgenomen voor marineerbedrijven die uitgaan van reeds gefileerde haring als een coëfficiënt voor haring die deze bewerking nog moet ondergaan, waarbij rekening is gehouden met het verschil in gewicht vóór en na het fileren.

Voor de verwerking van paling zijn onder C aparte coëfficiënten opgenomen voor het ontslijmen + strippen en het roken, omdat deze bewerkingen doorgaans in verschillende bedrijven plaatsvinden. Voor die bedrijven waar evenwel beide bewerkingen plaatsvinden is eveneens een coëfficiënt opgenomen. De onder D genoemde coëfficiënt blijft gehandhaafd voor de niet onder A, B en C genoemde categorieën.

De uitbreiding van de coëfficiënt inzake onderwijsinstellingen etc. vindt zijn oorzaak in het feit dat het tot dusver onduidelijk was of de vervuilingwaarden van recreatiebedrijven en horecabedrijven moesten worden berekend met behulp van coëfficiënt no. 41 of no. 44 (de niet in de tabel vermelde bedrijven). Door de onderhavige wijziging is deze onduidelijkheid weggenomen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. J. Zeevalking